

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HOTEL 'KOMMER EN KWEL'

hotelklucht in vier bedrijven

door

Kamiel Kemels

Met dank aan François Vos

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2010
Nr.3014

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HOTEL 'KOMMER EN KWEL'* op te voeren moet de naam van auteur *KAMIEL KEMELS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2009/220/040
ISBN 978-90-385-10835

© 2009 Toneelfonds J. Janssens/Kamiel Kemels
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames – 6 heren)

KAMIEL, hoteluitbater.

JOSÉ, zijn vrouw.

NINA, hun dochter.

ACHMED, loopjongen, liefje van Nina.

JOS, vaste klant.

THERESE, klant.

RONNIE, haar man.

THEADORA, klant, kloosterzuster.

THEO, klant, homo.

THERESIA, klant.

THIJS, haar man.

THELMA, politieagente.

DECOR

Alle bedrijven spelen zich af in de gelagkamer van hotel De Ark. Rechts vooraan deur naar douches en wc; achteraan rechts trap (naar logeerkamers). Links vooraan inkomhal. Fond midden dubbele klapdeur naar keuken. Verder rechts toeg met bijhorende hotelattributen en barkrukken; links twee of drie cafétafeltjes. Het geheel ziet er wat afgeleefd uit.

TIJD

Heden.

Plaatsnamen worden aangepast aan de streek waar dit werk wordt opgevoerd.

EERSTE BEDRIJF

Op een vrijdagmorgen...

(Als het doek opgaat zien we José achter de toog, ze wast nog enkele bierglazen af terwijl ze uit volle borst zingt (Lied: “ik spring uit een vliegmachien” van Eddy Wally, met aangepaste tekst))

JOSE : *(zingt)* Ik wil een afwasmachien, als ik ooit eens genoeg verdien, anders zal ik blijven klagen, blijven vragen en zagen... *(kijkt op horloge, roept dan richting keukendeur)* Kamiel !

KAMIEL : *(off keuken)* Ja poep !

JOSE : Kom eens tot hier als je wil.

KAMIEL : *(off keuken)* En als ik niet wil ook zeker. *(komt binnen, draagt gereedschapskoffer)* Wel, wat is er ? Toch geen fit (lek) in uw stembanden ?

JOSE : Als jij per se een fit (lek) wil vinden, kijk dan de douches eens na, die zijn al meer dan een week stuk en dan zwijg ik nog over de wc's, de lavabo's, de keuken, de kelder, de zolder...

KAMIEL : Stop ! Ik heb maar twee handen !

JOSE : *(droogjes)* Tja, een aap heeft er vier.

KAMIEL : *(lastig)* Wat wil je daarmee zeggen ?

JOSE : Wat ben je met een hand meer of minder als ze niet werken...ik vraag me soms af wat die handen aan uw armen hangen te doen.

KAMIEL : *(lastig)* Hela madam, zie jij niet dat ik mijn werkkoffer hier bij me heb.

JOSE : Werkkoffer ? Laat me niet lachen, al wat daar in zit is een potlood om achter uw oor te steken, en een hamer waarmee je gewoonlijk op je eigen vingers klopt.

KAMIEL : *(dient haar van antwoord)* Ja, een zaag moet ik er niet insteken, die heb ik hier al! *(af douches)*

JOSE : Hopla, mijnheer zit al op zijn paard.

(terwijl José de toog afruimt komt Achmed binnen langs inkom; hij is een sullig figuur die onder zijn overjas een oberpak draagt met opvallend vlinderdasje)

ACHMED : *(spreekt niet goed Nederlands)* Ene goede morgen mijnevrouw, jij mij pardoneer omdat ikke zijn te laat...ikke probleem met fiets...

JOSE : Oei, toch niet gevallen ?

ACHMED : Nee, er ene takkeboom tussen mijn dinges.. euh.. dirrelajeur (verzetapparaat) geraakt, en toen ikke niet meer van vitesse kunnen veranderen.

JOSE : *(wil grapje maken)* Je bent toch niet achteruit naar hier moeten komen ?

ACHMED : *(kijkt haar met grote onbegrijpende ogen aan, dan valt zijn frank waarna een sullig lachje)* Hihih...achteruit...hihhi... *(krijgt laatste knop van zijn overjas niet los, daarom kruipt hij op een komische en onhandige manier uit deze jas)* Zo, ikke nu rap beginnen. *(af keuken)*

JOSE : Daar hebben wij de hoofdvogel mee afgeschoten, die is zo handig als een afgebroken klink (deurkruk) ... *(ook af keuken)*

(Vanop de trap horen we een gekuch en gehoest, het is Jos – een gepensioneerde (vaste) klant die binnenkomt met een krant onder de arm. Zet zich op zijn vaste plaats, zoekt brillette en bekijkt menukaart)

JOS : Wat schaft de pot vandaag? Ohlala, broodjes met kaas en hesp, de originaliteit van elke dag... *(rinkelt met belletje dat op tafel staat)*

ACHMED : *(komt onhandig uit keuken)* Hebbe mijneheer gebeld? *(komt plechtig naast Jos staan, met notitieboekje in de hand)*

JOS : Hebbe mijnheer gebeld vraagt hij. *(ironisch)* Ja, tussen al dat volk hier is het wel moeilijk uit te maken wie er gebeld heeft.

ACHMED : *(kijkt Jos aan met grote onbegrijpende ogen, dan valt zijn frank en volgt er een onnozel lachje)* Hehehe, en watte mogen het zijn astamblieft ?

JOS : Is er al verse koffie ?

ACHMED : Oh..euh..ikke zal maak... *(dicteert zichzelf)* ...vers filttertje maak.. en voor de ontbijt ?

JOS : Omdat de keuze alweer zo groot is zal ik het houden bij een mals “pistoleke” met kaas.

ACHMED : *(terwijl hij schrijft)* ..pis..euh..pisto..euh..broodje met kaas...

JOS : Een mals broodje hé, want ik ben mijn nieuw vals gebit aan ‘t “roderen”.

ACHMED : *(weer die grote ogen, dicteert zichzelf dan weer)* Mals om te roderen...
datte komen in orde... *(vlug af keuken)*

JOS : *(kijkt Achmed achterna)* Daar zijn kosten aan denk ik.

(Nina aan inkom, we horen haar nog even praten tegen de postbode, komt dan binnen en legt een brief op de toog...zij is een vriendelijk vrouwtje – nogal sexy gekleed)

NINA : Dag Jos, goed geslapen?

JOS : Als een roos Nina; ik heb zelfs van een knap meisje gedroomd, haar rokje was nog korter dan dat van jou.

NINA : Op jouw leeftijd van korte rokjes dromen is gevaarlijk voor het hart.

JOS : Mijn hart is nog steeds een grote bol vuur, en dan zwijg ik nog over mijn ander liefdesmateriaal !

NINA : Het is al goed, ik heb het begrepen. Is ons ma soms in de keuken?

JOS : Nog niet gezien vandaag, alleen die kwibus van een garçon.. Hoe heet die ook alweer ?

NINA : *(streng)* Achmed en dat is geen kwibus: dat is een heel lieve jongen.

JOS : Ohlala, wat hoor ik.. lieve woordjes.. Jij bent toch niet...

NINA : Sst, stil nu maar, als onze pa het moest weten dan is het kot te klein. Tot straks.
(af keuken)

JOS : Wel wel, Nina'tje met die binnenlandse buitenlander... tja, naar het schijnt zijn die mannen goed voorzien van oren en poten.. Hihi, je zou voor minder een kort rokje dragen. Waar blijft mijn koffie nu toch.. *(begint krant te lezen)* Wat staat hier nu weer..."de noodkreet van de regering"...

KAMIEL : *(off, vanuit de douches)* AAAAAaaaahhhh !

JOS : *(kijkt over zijn bril)* Amaai, dat klonk eerder als de val van de regering.

KAMIEL : *(komt binnen, kletsnat van kop tot teen)* Miljaarde, als ik weet wie me dat gelapt heeft... *(staat uit te lekken)*

JOS : *(met enig leedvermaak)* Hebben ze jou nooit wijsgemaakt dat je je kleren uit moet doen als je een douche neemt ?

KAMIEL : (*kwaad*) Verdorie, ik had verbrand kunnen zijn van boven tot onder !

JOS : Van boven en van onder, dat is niet zo erg; als ze uw middelpuntvliegende kracht maar heel laten.. hihhi...

KAMIEL : Als ik weet wie dat die hoofdkraan heeft opengedraaid, dan draai ik die een tand uit !

ACHMED : (*komt fier uit keuken met warme koffie en broodje*) Astamblijft, warme koffie... (*ziet dan Kamiel*) Mijne heer, watte er met u aan de handen zijn ?

KAMIEL : (*donderwolk*) Hoe kom jij aan die WARME koffie?!

ACHMED : (*kijkt met grote angstige ogen, dan klein onnozel lachje*) Euh..langs de warme waterkraan...

KAMIEL : (*overdreven lief*) Heb jij soms met je “pollekes” aan de waterleiding gezeten?

ACHMED : Ikke.. euh.. wel.. euh.. ja, éne hele kleine beetje...

KAMIEL : (*overdreven lief*) Ene kleine beetje.. en had ik jou gisteren niet gevraagd om deze voormiddag van de leidingen af te blijven mijne lieve jongen?

ACHMED : (op van de zenuwen) Ja lieve mijnheer.. ikke was dat vergeet... (*zijn handen beven van de schrik, waardoor hij koffie op de grond morst*)

KAMIEL : (*ontploft*) Vanonder mijn ogen jij, of ik maak van jouw neus een sifon !

ACHMED : Oké, ikke al vlieg... (*snel af keuken*)

KAMIEL : Vliegen? Binnenkort op straat ja!

JOS : Wees toch kalm, die jongen deed dat niet met opzet.

KAMIEL : (*gaat achter toog*) Een druppel, dan kalmeer ik misschien.. (*schent in, kijkt dan naar Jos*) Jij ook ééntje zoals gewoonlijk ?

JOS : Ja, maar liefst iets meer, want mijn warme koffie ligt op de grond.

KAMIEL : Deze koffie is veel lekkerder.. (*beiden drinken, dan ziet Kamiel de brief op de toog liggen*) Een aangetekende brief ? Van wie kan die zijn ?

JOS : Hihhi, dat zal de rekening van de waterleiding zijn.

KAMIEL : Wel ja, lach me maar uit, het is zo nog niet erg genoeg.

JOS : Hoe bedoel je ?

KAMIEL : Och Jos, sinds ze hier aan de weg aan 't werken zijn kan je de weekendgasten op één hand tellen.. of zoals vandaag op éne vinger...

JOS : Die werken zullen wel eens gedaan geraken zeker?

KAMIEL : Dat zal niet voor morgen zijn. Binnen enkele maanden zijn er de gemeenteraadverkiezingen.

JOS : Dat is waar, op zo 'n momenten vliegt het beton en het asfalt u rond de oren.

KAMIEL : Ja, mijn vader zaliger zei altijd, “als je naar de bakker moet op uw botten (laarzen), maken de politiciers ajuin van hun sjalotten”... Veel woorden maar weinig daden. Ik ga me afdrogen, want ik krijg het koud. *(af keuken)*

JOS : En daarjuist had hij het nog te warm... Zie mij hier nu zitten met mijn broodje... *(staat recht)* Ik ga boven op mijn kamer verder eten. *(neemt fles jenever van toog)* En hier, een thermos sterke koffie zal mij goed doen. *(af, trap op)*

(Nina komt stiekem op langs keukendeur)

NINA : Kom, hier is niemand.

ACHMED : *(met grote angstige ogen uit keuken)* Zij hier toch niet dadelijk binnen komen?

NINA : Nee nee, kom hier dat ik U een “bees” geef. *(kust hem)*

ACHMED : Uwe pa serieus geschoten uit zijne sloef, ikke schrik hij mij zal laten vliegen buiten.

NINA : *(vastberaden)* Dat laat ik niet gebeuren!

ACHMED : En hij dan het ergste nog niet weten.

NINA : Stil nu maar, dat was een ongeluk.

ACHMED : Ja, een wreed accident.. Een scheur in mijne plastieken vinger en krak boenk pataat, de kogel vloog in de kerk.

NINA : Het vaderschap schrikt u toch niet af?

ACHMED : Ikke mijne verantwoordelijke verantwoordelijkheid graag opnemen; maar mijne vaderschap jagen uwe vader op het schap.. Wanneer wij het hem vertel?

NINA : Als de tijd er rijp voor is, kom, geef me liever nog een “bees”. *(willen kussen)*

(José komt uit keuken, Nina redt zich uit deze situatie door Achmed zijn vlinderdasje weer recht te plaatsen)

Ziezo, die hangt weer recht...

ACHMED : *(grote ogen van angst, dan onnozel lachje)* Danke juffrouw.

JOSE : Ah Achmed, hier ben je. Kan jij eens snel naar de winkel, op de keukenkast ligt een briefje klaar.

ACHMED : Tot uwe orders. *(snel af keuken)*

JOSE : *(ziet aangetekende brief op toog)* Wat krijgen we nu, een aangetekende brief?

NINA : Ja, Fons factuur heeft mij laten (hand)tekenen...

JOSE : *(opent brief en leest stil, het angstzweet breekt haar uit)* Nina.. snel.. een stoel...

NINA : *(Plaatst stoel achter José)* Wat is er ma? Het lijkt wel of je een belastingsbrief aan 't lezen bent.

JOSE : *(ploft op stoel)* Dit... dit is veel erger... Oei oei, wat nu gedaan ?

NINA : Wat is er? Ma, zeg dan toch iets!

JOSE : Uw vader... roep uw vader...

NINA : *(aan keukendeur)* Pa... PAAAA !

KAMIEL : *(off)* Wat nu weer ?!

NINA : Ons ma heeft u dringend nodig !

KAMIEL : *(off)* Weeral ?! Het is nog maar van deze morgen geleden dat wij...

NINA : Kom nu maar!

KAMIEL : *(op uit keuken, zijn haren staan wild, de slip op de broek, met haardroger in de hand)* Waar is de brand ?

JOSE : Hier! *(geeft hem de brief)*

KAMIEL : Jawatte, dat is klein geschreven en ik heb mijn bril niet bij me.. Euh... Nina, lees eens voor. *(geeft brief aan Nina)*

NINA : Brussel, postdatum, "beste mevrouw/mijnheer, bij deze laat ik u weten dat ik dit weekend een bezoekje breng aan Rillaar..."

KAMIEL : Het is toch geen brief van de koning zeker?

NINA : *(leest verder voor)* "Het verheugt me om eens te logeren in mijn eigen hotelletje. Ik kijk met grote nieuwsgierigheid uit naar het vernieuwde interieur dat nu wel zal voltooid zijn. Om de spanning er wat in te houden zal ik me incognito vervoegen tussen jullie klanten. Hoogachtend, ondertekend "Thé"... P.S. hou een kamer vrij alstublieft. *(kijkt op)* Zo, dat was het.

KAMIEL : *(uitgeteld)* Hou een kamer vrij... Dat zal niet moeilijk zijn. *(zet zich ook op een stoel, met de handen in het haar)*

NINA : Wie is “Thé” ?

JOSE : Onze nieuwe huisbazin die wij nog nooit persoonlijk ontmoet hebben. Ze heeft dit hotel geërfd van haar nonkel..

NINA : Ach zo, maar waarom al dat gedoe, ze schrijft toch een vriendelijke brief?

JOSE : En wat staat er in die vriendelijke brief ?

NINA : Wel... (*overleest nog eens stil*) ...vernieuwd interieur? Hier is toch niets vernieuwd?

KAMIEL : (*kurkdroog*) Bravo!

NINA : Waarom schrijft zij dat dan?

JOSE : Och kind, dat is een lang verhaal. Door allerlei toestanden zijn wij financieel onderuit gegaan...

NINA : Welke toestanden ?

KAMIEL : (*somt op*) Wegenwerken, weinig klanten, belastingsbrieven waar uw broek van afvalt, gekelderde bank aandelen, kapotte auto, kapotte televisie, kapotte douches, kapot afwasmachine, en zo kan ik nog tien minuten doorgaan...

JOSE : Daarom hebben wij haar schriftelijk voorgelogen dat wij het interieur zouden vernieuwen...

KAMIEL : Met de vraag of ze ons huurgeld enkele maanden wou kwijtschelden.

NINA : Ik begin het te snappen, maar waarom zijn jullie niet naar de bank geweest voor een kleine lening ?

KAMIEL : (*scherp*) Omdat je met een kleine lening geen grote kunt afbetalen!

JOSE : Wij zagen dit als een lening zonder intrest; als het ons financieel weer beter ging zouden wij die vernieuwingen echt laten uitvoeren...

KAMIEL : Maar dat zal nu niet meer nodig zijn, hip hip hip hoera!

JOSE : Zo zie je maar: eerlijk duurt het langst.

KAMIEL : Had dat vijf maanden geleden gezegd!

NINA : En wat moet er nu gebeuren?

KAMIEL : Een wereldwonder, maar dan een serieus hé!

JOSE : Hier zo blijven zitten zal niks oplossen, we moeten overgaan tot harde actie!

KAMIEL : Dat is een gedacht, we blazen heel de boel de lucht in, vluchten met ons tent de bossen in en leven van jacht en visvangst...

JOSE : Onnozelaar!

(terwijl José dit zegt komt Achmed binnen (inkom), beladen met boodschappen)

ACHMED : Dank u wel mijnevrouw.

NINA : Dat was niet tegen jou “Achie”. Zet alles maar in de keuken.. *(knipoogje)*

(Achmed af naar keuken)

KAMIEL : “Achie”? Sinds wanneer wordt ons personeel met een troetelnaam aangesproken... de schuppe zot...

NINA : Pa, zo is het genoeg! Achmed is een toffe kerel die hier voor een appel en een ei komt werken. Iemand anders zou je niet kunnen betalen.

JOSE : Onze dochter heeft gelijk en daarbij, we kunnen op dit ogenblik beter allemaal samenspannen om een plan te bedenken.

KAMIEL : Welk plan ?

JOSE : Om mevrouw “Thé” zand in de ogen te strooien.. *(tot Nina)* Haal Achmed naar hier en roep ook Jos naar beneden. Als vaste klant moet hij op de hoogte zijn.

NINA : Oké.. *(aan keukendeur)* Achie !

(reactie bij Kamiel, Nina gaat dan tot aan trap)

Jos! Kan jij eens even komen?!

JOS : *(off)* Ja schatteke, als je belooft dat je straks mijn benen masseert, want zo altijd die trap op en af...

NINA : Ja ja oude snoeper.

ACHMED : *(op uit keuken)* Hebbe jij mij geroepen scha.. euh.. juffrouw ?

JOSE : Achmed, zet in de keuken eens enkele stoelen klaar. We gaan vergaderen.

ACHMED : Tot uwe orders.. *(af keuken)*

JOS : *(kuchend op, licht beschonken)* Een lift zou hier geen overbodige luxe zijn.

JOSE : Kom mensen, we gaan vergaderen..

(allen richting keuken)

JOS : Vergaderen? Er valt daar toch iets te drinken hoop ik, want mijn thermos straffe koffie is leeg..hik..

(allen af keuken)

(na een tijdje komt zuster Theadora binnen (in kloostergewaad). Ze heeft een bescheiden koffertje bij, gaat naar toog en belt)

KAMIEL : *(op uit keuken, schrikt even)* Welkom in ons hotel madam.. euh.. mevrouw.. euh... juffrouw, ik wil zeggen zuster.

THEADORA : Dag mijnheer, het was om te vragen of er nog een kamer vrij was voor het weekend?

KAMIEL : Een kamer.. oei, dan moet ik eens in het gastenboek kijken.. *(doet alsof hij op zoek is naar een vrije kamer)* U heeft geluk, er zijn nog enkele kamers beschikbaar.

THEADORA : Gelukkig. Mag ik dan vragen naar een rustige kamer, zodat ik in alle stilte samen kan zijn met “ons Heer”...

KAMIEL : *(dom)* Ach zo, mijnheer komt ook. Een tweepersoonskamer dus?

THEADORA : Welnee, een éénpersoonskamer is ruim voldoende. “Ons Heer” *(wijst naar boven)* heeft geen bed nodig.

KAMIEL : *(ziet zijn misser in)* Oh excuseer, U bedoelt Onze Lieve Heer... die van hierboven... Euh.. hier, *(geeft sleutel)* kamer 13, dat is helemaal achteraan, rustiger bestaat niet.

THEADORA : Dank u.

KAMIEL : *(plechtig)* Met of zonder ontbijt en/of avondmaal?

THEADORA : Doe maar alles erop en eraan, voor die éne keer dat ik eens op hotel ga..

KAMIEL : *(noteert)* Profiteer er maar eens van. “Ons Heer” zal wel efkes opzij kijken. Als u hier eens wil tekenen alstublieft. *(geeft pen en draait boek)*

THEADORA : *(tekent gastenboek)* Zo, waar vind ik mijn kamer?

KAMIEL : Oh, dat is poepsimpel. Enfin.. simpel. U gaat hier de trap op, volgt de gang

tot helemaal achteraan... de laatste deur links, nummer 13, is het.

THEADORA : Dan vind ik het wel... tot straks.. *(af trap)*

KAMIEL : Wel, het is me toch wat. Een verdubbeling van mijn cliënteel... Een gepensioneerde rokkenjager en een kloosterlinge.. Hihhi, dan zal ik nog een bordje moeten ophangen “verboden te jagen”...

(Nina, José, Achmed en Jos komen uit de keuken. Ze hebben blijkbaar een plan bedacht)

JOSE : En? Hebben we er een klant bij?

KAMIEL : Jazeker... *(kijkt in boek)* ...een zekere Théadora.

JOS : Is 't een schoon ?

KAMIEL : Blijf maar kalm jij, het is een nonnetje.

JOS : En dan, dat maakt het alleen wat spannender.

NINA : Oei, Théadora..THEadora !

JOSE : Zou je denken ?

KAMIEL : Neen, kloosterlingen moeten sober leven...

NINA : Het is misschien een verkleedtruc?

JOS : Ik zal haar wel eens onderzoeken... Van haar lichaamsgeur kan je al veel afleiden, want waar wierook is, is geen vuur.

KAMIEL : Durf dat mens niet lastigvallen hé.

NINA : Hopelijk is zij de huisbazin niet, want anders moeten wij ons plan veranderen.

KAMIEL : Welk plan?

NINA : Om te beginnen zullen we ons in drie groepen verdelen. Groep één, dat zijn Achmed en ikzelf, wij gaan er voor zorgen dat er meer klanten komen.

KAMIEL : Hoe gaan jullie dat doen ?

ACHMED : Ikke al enkele goede ideeën in mijne hoofd hebben...

KAMIEL : Daar was ik al bang voor... En wie is groep twee ?

NINA : Dat ben jij pa en de Jos. Jullie moeten één gastenkamer helemaal in het nieuw steken... De huisbazin zal daar dan slapen en denken dat al de kamers zo vernieuwd zijn.

JOS : Met wat behangpapier en een likje verf doe je wonderen.

NINA : En ploeg drie is ons ma, ons ma en ons ma, met andere woorden de kuisploeg.

JOSE : Binnen de vierentwintig uren zal dat hier blinken als een spiegel, zodanig dat we de geheimzinnige “Thé” kunnen ontvangen en haar verwennen.

KAMIEL : Allemaal goed, maar hoe gaan we de echte “Thé” herkennen ?

NINA : Simpel, bij het invullen van het gastenboek, en al wie met een Brussels accent praat is ook verdacht.

ACHMED : Vooruit Ninaatje, ikke het met jou op slaapkamer gaan doen.

KAMIEL : (*kwaad*) Wat ga jij doen ?!

NINA : Wij gaan op mijn kamer via de computer klanten lokken.

ACHMED : Ja.. hihhi.. en met de muis speel..

(*Achmed en Nina af langs keuken*)

KAMIEL : Wat zijn die van plan ?

JOSE : Weet ik veel. Enfin, ik zal er ook eens aan beginnen; het lastigste eerst: de keuken. (*af*)

KAMIEL : Die hebben er een goed oog op en zie mij hier nog eens staan met mijn slip op mijn broek...

(*Kamiel opent broek. Op dat ogenblik komt Théadora op langs trap*)

THEADORA : Ooh! Excuseer (*hand voor ogen*)

JOS : Doe die hand maar weg zuster, zijne vogel kan toch niet vliegen.

THEADORA : Gelukkig maar. (*slaat snel een kruisje*) Ik ga een wandeling maken...

JOS : (*tot bij Theadora*) Dat komt dan goed uit, ik wou ook juist mijn benen uitlaten.

THEADORA : Oh.. euh.. dan kunnen we samen gaan.. (*richting inkom*)

JOS : (*terwijl ze beiden afgaan*) Wel zuster, als ik eerlijk mag zijn, ik denk dat onder dit kloosterkostuum een ferm vrouwmens schuilgaat... (*beiden af*)

KAMIEL : Lap, groep twee is al gehalveerd. Heb je van je leven zoiets al gezien, “Mister Playboy” op stap met “Missis Parochieblad”... en hier sta ik, “Mister Dag Allemaal”.

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

24 uur later

(Als het doek opgaat zien we dat er enkele kleine vernieuwingen aan het decor zijn aangebracht: alles blinkt, hier en daar een schilderij enz... Kamiel – in maatpak – schikt nog enkele glazen achter toog)

KAMIEL : Ziezo, laat de vijand nu maar komen. *(tot aan trap)* Eeens horen of kamer één al klaar is. Jos ! Hoever sta je ? Het is bijna negen uur !

JOS : *(off)* De suite van hare Brusselse hoogheid is klaar. Nog even het venster laten openstaan, zodat die vervelende verflucht buiten kan..ik kom direct !

KAMIEL : Goed zo, dan ga ik eens kijken hoe het gesteld is met de andere helft van mijne trouwboek. *(af keuken)*

(Achmed en Nina komen binnen)

ACHMED : En nu maar hoop dat die internetreclame zullen werk.

NINA : Daar ben ik zeker van. *(doet alsof ze de tekst van het pc scherm afleest)* "Dit weekend in hotel de Ark elke avond happy hour van 20 tot 21 uur met dans en amusement. Drink eens lekker door, het slapen daar zorgen wij wel voor"

ACHMED : Allemaal wel en goed, maar uwe papa nog van nikske weten.

NINA : Ach, als de klanten binnen stromen zal hij wel goed gezind zijn.

ACHMED : Ja, maar zijne portemonnee niet...

NINA : Voor wat hoort wat, geef de moeder van je toekomstig kind liever nog eens een bees.

ACHMED : Omdat jij zo aandringt. *(kust haar)*

(Jos op langs trap)

JOS : Wel snoeperkes, aan 't lipdansen ?

NINA : Jos, wat laat jij ons schrikken...

ACHMED : *(met hand op achterwerk)* Ohla, de flora van mijne darm zoekt de uitgang
(loopt snel af naar toiletten/douches)

JOS : Hahaha, die dacht dat zijn laatste uur geslagen was.

NINA : Hij is inderdaad doodsbang van onze pa.

JOS : Vroeg of laat zal hij zijn angst toch moeten overwinnen, en aan uw vader de hand van zijn dochter vragen.

NINA : Ik denk dat onze pa eerder zijn eigen hand zal geven, maar dan op Achmed zijn neus.

JOS : Dan roep je mij maar ter hulp. Als het over de liefde gaat, ben je bij mij aan het juiste adres.

NINA : Tja, het is nogal een straffe liefde.. Ik wil maar zeggen.. euh.. het bijtje is wat te lang op het bloemetje blijven zitten...

JOS : Oei oei, en de honing was sneller klaar dan verwacht ?

NINA : 't Was per ongeluk.

ACHMED : *(komt weer binnen)* Oef zeg, ikke bijna in mijn broek gehoest !

JOS : Dat had je beter gedaan tijdens het vrijen.

ACHMED : *(met grote angstige ogen)* Pardon ?

NINA : Ik heb Jos ons geheim verklapt.

ACHMED : Jij toch niets tegen Kamiel zeggen ?

JOS : Kom mee achter jullie, dan kunnen we samen nadenken over hoe jullie de blijde boodschap moeten verkondigen...

ACHMED : Blijde boodschap ? Het laatste oordeel zeker. *(allen af keuken)*

(we horen aan inkomdeur geruzie, de deur vliegt open... Het zijn Thérèse en Ronnie. Hij loopt zijn bazige vrouw als een hondje achterna; draagt twee zware koffers)

THERESE : Mais enfin, quelle misère !

(Ronnie wil wat zeggen, met open mond)

Waarom moest kij hier stop in deze boerengat ?!

(Ronnie wil weer wat zeggen)

Komt éne mens terug aan d' automobille, et pats, niks meer... de riem van de distribution naar de knop... et die karagist is ook éne fou.. *(bootst garagist na)*
Je kunt tot lundi logéer in hotel de Ark.. Zie nekeer wat éne vervallen krot ici !

(Ronnie trekt weeral zijn mond open)

Verdik verdik, en waar blijft de patron hier tock.. *(duwt hevig op belletje)*

(Kamiel komt afgeborsteld op uit keuken)

KAMIEL : Goedemorgen samen, kan ik jullie van dienst zijn ?

THERESE : Natuurleik, 't is wij komen voor de weekendslaap !

KAMIEL : *(probeert grappig te zijn)* De weekendslaap ? Tja, waarom niet, onlangs was hier nog iemand voor z 'n winterslaap...hihihi...

THERESE : *(nors)* 't Is ik ben niet gekoom om te lach. Is er nog éne chambre libre ?

KAMIEL : Excuseer, een tweepersoonskamer neem ik aan ?

THERESE : 't Is van kij kunt toch tellen hé !

KAMIEL : *(krijgt het er stilaan van op de zenuwen)* Madam, dat was maar een vraag hé...eten of geen eten ?

THERESE : *(tot Ronnie)* Mon chér, eet wij hier of ergens anders in de boerengat ?

(Ronnie wil antwoorden)

Hier dan maar; als het niet deugd kunnen we nog altijd afzeg !

KAMIEL : *(lastig)* Zeg madam, wat denk jij wel, boerengat boerengat.. Het eten is hier zeker zo lekker als in de stad en als het je niet aanstaat kan je inderdaad nog altijd vertrekken. De deur staat altijd open.

THERESE : Oei, meneer is al getrapt op zijne steert... Geef ons de sleutel... We zullen straks komen betaal...